

De Standaard

RECENSIE DANS

Een instantklassieker

In *Piano works Debussy* danst Lisbeth Gruwez voor het eerst op klassieke muziek. Dat is bij momenten om te huilen zo mooi.

Charlotte De Somviele

Maandag 5 oktober 2020 om 3.25 uur

<p>Lisbeth Gruwez danst met de rug naar Claire Chevallier, die een piano uit de jaren 1920 meebracht. Danny Willems</p>

Lisbeth Gruwez danst met de rug naar Claire Chevallier, die een piano uit de jaren 1920 meebracht. © Danny Willems

Piano works Debussy

Lisbeth Gruwez en Claire Chevallier.

Op tournee door Vlaanderen tot juni 2021. Speeldata via www.voetvolk.be

★★★★☆

Wat een transformatie heeft Lisbeth Gruwez (https://www.standaard.be/cnt/dmf20200604_04981565) de afgelopen vijftien jaar doorgemaakt. Dat maakt de openingsscène van Piano works Debussy nog maar eens duidelijk. Terwijl pianiste Claire Chevallier de eerste noten van Debussy's 'Des pas sur la neige' aanheft, haalt Gruwez diep adem en zakt ze zachtjes door de knieën. Haar handen trekken een onzichtbaar lijntje door de lucht, draaien als vleugels over elkaar heen en spreiden zich weer open. Terwijl ze een kwartslag draait, kijkt ze ons recht in de ogen. 'Hier ben ik', lijkt ze te zeggen. Niets in de zakken of de mouwen. Gewoon puur, Gruwez.

Ook in Penelope (2017) en The sea within (2018) zagen we al hoe Gruwez steeds verder weg beweegt van de fabricaanse kamikaze die ze ooit was. Vechtlust heeft plaats geruimd voor berusting, het strakke choreografische kader voor een grotere hang naar vrijheid, fysieke intensiteit voor emotionele diepte. Precies dat maakt de match zo goed met Claude Debussy, de componist die als geen ander atmosferische muzikale landschappen kon schilderen.

Gruwez en Chevallier spelen met de rug naar elkaar toe, bewust van elkaars aanwezigheid, maar verzonken in eigen verbeelding. Chevallier, die een vleugelpiano uit 1920 meebracht uit haar

historische collectie, schrikt er niet voor terug de grillige, temperamentvolle en soms donkere kant van Debussy te onderstrepen.

Een lucht van glas

Gruwez antwoordt met een sierlijke choreografie die lijkt te cirkelen rond de principes van lucht, water en aarde, vol gracieus armenwerk die haar balletachtergrond verraden. Was de lucht van glas, ze sneed er dwars doorheen. Nooit stelt ze zich boven de muziek. Integendeel, meermaals laat ze een beweging vallen en wandelt ze even rond, op zoek naar een nieuwe adem om in de muziek te glijden. Ook dat vermogen om los te laten is een bijzondere evolutie vergeleken met het fysieke extremisme uit Gruwezs vroeger werk.

Qua choreografische compositie is Piano works Debussy niet altijd even sterk, maar de persoonlijke en emotionele toewijding van beide vrouwen is van een bijzondere schoonheid en intimiteit. Het prachtige lichtontwerp, dat schippert tussen clair-obscur en goudtinten, het abstracte decor, de vloeiende kostuums: alles draagt bij aan de evocatie van een rijke gevoelswereld. Het maakt deze Lisbeth Gruwez goes classic tot niets minder dan een instantklassieker.

Verschenen op maandag 5 oktober 2020

LEES MEER

GISTEREN | Britse choreograaf Liam Scarlett overleden

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20210418_97668676)

Lees de volledige
krant

(<https://markup.standaard.be/extra/static/checkapp/index.html>)